

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgușul
Inului Nr. 30.

Manuscrisurile se primesc
Manuscrisurile se primesc
Manuscrisurile se primesc

Prețurile de abonare:
Brașov, piața mare, Târgușul
Inului Nr. 30.

Prețurile mai primesc în Viena
H. Mess, Hasensteiner & Vogler (Otto
Mess), H. Schalek, Alois Hornel, M.
Duka, A. Opatowitz, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. T. Goldberger, K.
Kohn; în Frankfurt: S. L.
Doubt; în Hamburg: A. Neumer.
Prețurile inserțiilor: o serie
garnon pe o colină 8 or. și
10 or. timbra pentru o publi-
care. Publicații mai dese după
tarifă și învoială.
Se lasă pe pagină a III-a o
serie 10 or. v. a. sau 80 bați.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU XVI.

"Gazeta" este în fă-care
Abonamente pentru Austro-Ungaris.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-zi de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălăta:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 28 fr. pe trei luni 18 fr.
N-zi de Duminică 8 franci.
Se primumă la toa oficiole
postale din țara și din afară
și la d. colectorii.

Abonamentul pentru Brașov
a administrațiune, piața mare,
Târgușul Inului Nr. 30 etagiul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei luni
5 fl. Ună exemplară 5 or. v. a.
sau 15 bați. Atău aboname-
tele cău și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 203. Brașov, Luni-Mărti 14 (26) Septemvre 1893.

Din cauza sfinței sârbătorii de mâne, dia-
ră nu va apăre până Mercuri sêra.

Brașov, 13 Septemvre v.

In regretabila afacere a „cerce-
tării disciplinare”, pe care, cum sus-
tinu mârșiu foile guvernamentale,
Prea Sântia Sa Episcopul Pavel
ar fi cerut-o contra sa dela guvern,
In urma acușăunilor necalificabile
ale preotului sêu subaltern Pituk,
primim un comunicat din isvor
competent, care urmăresc lauda-
bilul scop de a constata adevărata
stare a lucrului, rectificând aserți-
unile foilor unguresci și de a ne
orienta asupra cestiunei, lămurind
nedumeririle exprimate in articolul
de fond din numărul dela 7 (19)
Septemvre alu fôiei nôtre.

Pentru importanța lui, dăm
locu acestui comunicat in fruntea
foii:

Adevêrul mai pe susu de tote!

Pentru de-a lămuri nedumeririle scôse
la ivelă in articolul de fond din Nr. 198
din 7 (19) Septemvre a. o. alu „Gazetei”,
intitalat: „Monstruositatea monstruosita-
lor”, pentru restabilirea adevêrului factic,
și mai vêtos pentru cuvenita orientare, in
continua adusa in timpul din urmă in le-
gatură cu numele Escelenței Sale alu, Prea-
sântului Domn Episcop Michuik Pavel,
dorim a face la acestu locu următoarele
rectificătoare observațiuni:

1.) Prea Sântia Sa Episcopul, nu a
cerut dela guvern sê ordone in contra lui
ceretare disciplinară, ca sê se justifice față
cu necalificabila invinuire de „trădare de pa-
trid”, ce o a ridicat in contră-i preotul
Pituk și in urma acestuia diarele unguresci,
ci: a cerut dela ministrul de interne Hie-
romoni, intervenirea acestuia, respective cer-
etarea și dilucidarea acestei cause politice și
in bisericesci, care luase neobiciuite și
prea îngrijitoare dimensiuni!

2.) Prea Sântia Sa nu a cerut cerce-
tate disciplinară asupra sa dela guvern, și
deci cu atăt mai puțin dela ministrul
de culte și instrucțiune publică, ci acesta

in conșlegere cu ministrul presidentu și
ministrul de interne, a cercetat pe Prea
Sântia Sa, ca sê se pronunțe asupra pamfle-
tului și indoitei; delatiunii, cari le înaintase
nefericitul preot la guvern!

3.) Prea Sântia Sa nu a dorit inter-
venirea primatului — oi, când ministrul
cultelor contele Csaky, a adus la cunș-
cința Prea Sântiei Sale Episcopului, că con-
formu conșlegerei avute totu cu amintiții
domni ministrii, Exelența Sa Episcopul va
binevoi a-și trimite observațiunile sale pri-
vitore la cauza din cestiune, primatului —
Exelența Sa, îngrijat de a nu fi têrită
causa pe teren bisericescu, pe cale tele-
grafică l'a vestit pe ministrul cultelor,
că, da! primesc a servi primatului ou lă-
muricile necesare in causă, dêr numai ca
ună incredințat alu guvernului și nici-decăt,
ca forulu judecătorescu hierarchicu competentu,
de vreme-ce biserica gr. catolică este esemtu
prin lege de sub superioritatea hierarchică a
primatului! La ce, Exelența Sa Episcopul,
pe cale epistolară a fostu afidat de minist-
trul de culte, că pe Cardinalul Primate;
in conșlegere cu ministru-presidentu, l'a ru-
gat spre clarificarea causei isvorite din
amintitul pamfletu, nu ca pe superiorulu bi-
sericescu alu Prea Sântiei Sale, oi ca pe o
persônă independentă, a căreia poziți și
înțelepciune întinde destulă garanță, intru
clarificarea și dilucidarea imparțială a causei.

In consecință accentuăm categoricu
și cu toată hotărîrea, că cercetare anume in
causă, nici că s'a ținut!

Lămuririle, cari a dorit a le face
Exelența Sa, amêsurate voinței sale esprese,
privitore la pamfletul din întrebare și la
dupla delatiă amintită in punctul alu 2-lea
inaintat la locurile competente!

Prea Sântia Sa, cu primatele in această
causă nu a comunicat nici verbalu, nici in
scris!

Judecată dela primat, sêu dela gu-
vern, nu așteptă!...

Dicem și noi: adevêrul mai
presus de tote! și ne pare bine or
de câte ori ni-se dă ocaziune a lă
pute scôte la ivelă. Cu atăt mai
mult ne-am fi bucurat in cazul
de față, decât prin rectificările de mai

sus s'ar fi putut delătura tote ne-
dumeririle nôtre in această afacere
unică in felulu ei.

Cu părere de rêu însê trebuie
sê-o spunem, că nici acuma după
aceste rectificări, nu suntem lămu-
riți asupra casului estraordinar,
care a datu nascere îngrijirilor nôs-
tre, ba suntem încă și mai încu-
cați decum am fostu mai înainte.

Episcopul — ni se spune —
n'a cerut cercetare disciplinară asu-
pra sa, ci a cerut numai dela mi-
nistrul de interne „cercetarea și
dilucidarea acelei cause politice nu bi-
sericesci, care luase neobiciuite și
prea îngrijitoare dimensiuni”.

Se mai dice, că Prea Sântia Sa
a cerut această cercetare a „causei
politice”, după ce ministrul de in-
terne l'a invitat sê se pronunțe asu-
pra acușăunilor, ce le-a înaintat
Pituk guvernulu; ear mai in urmă
totuși se sustine, că Episcopul a
înaintat la „locurile competente”
lămuririle, „amêsurate dorinței și
voinței sale.”

Mai departe se constată, că Prea
Sântia Sa n'a dorit intervenirea
primatului; că acesta a fostu ticlucit
și pusă la cale numai de ministri,
ear Episcopul a primit-o numai cu
reservațiuni in privința competenței
hierarchice.

In fine se asigură, că „cerce-
tare anume in causă nici că s'a fă-
cut”, și că Episcopul Pavelu nu
așteptă judecată nici dela primat,
nici dela guvern.

Intrebăm acuma după tote a-
ceste, de ce natură este așader „cer-
cetarea și dilucidarea” din cestiune?
Decă nu este o „cercetare discipli-
nară”, cum le place foilor ungu-
resci a-o numi, atunci ce natură are?
Este ea basată in legile politice ori
in legile bisericesci?

Comunicatul însuși ne spune,
că „cercetarea” este de natură cu-
ratu plică. Decă este așa și decă

s'a cerut ca sê se justifice față cu
acușăunile redicate in contra lui
asupra unor preținse pécate poli-
tice, — căci „pronunțarea” și „lămu-
rirea” amintită nu este alta, decât
o justificare, — atunci credem că lo-
culu competentu pentru această „pro-
nunțare și lămurire” nu era nici gu-
vernulu, nici liberulu arbitriu al
primatului, ci forulu judecătoriescu
țerii!

Aici, la aceste judecătoriescu, tre-
buia sê s'adreseze, după părerea nôs-
tră, Episcopul Pavelu, ca sê se cer-
ceteze și sê se lămurască lucrulu. In
casulu acesta era ferit de ori ce
temere, că cauza ar puté fi têrită
pe teren bisericescu și nu venea in
critica pozițiune de a crea un
precedent atăt de prejudiciôs vêdei
și drepturilor sale archieresci.

Căci ori-cum s'ar tâlmăci această
nefericită afacere, este clar și in-
vederat, că procederea guvernului
cu această „cercetare” esceptională
politică n'are nici unu temeu legal,
că este unu tratamentu ticlucit de
cătră ministri unguresci pentru te-
rorisarea Episcopilor nôttri, și pen-
tru a scôte mai mult la ivelă in-
fluența primatului in raporturile cu
archiereii români uniți.

Ingrijirile manifestate de însuși
Episcopul Pavelu, față cu neaștep-
tata intervenire a primatului, justi-
fică pe deplin temerile exprimate
de organulu nostru și confirmă nu
mai părerea nôstră, că „cercetarea”
din cestiune este și rămâne o mon-
truositate.

Afacerea din Poiana de Arieșu.

Poiana de Arieșu, 23 Sept. 1893.

Onorată Redacțiune!

Pentru ca On. publicu român sê afla
adevêrul, despre cele întâmplăte la Poiana
de Arieșu, Vê rog, sê binevoia a publica in
prețuita D-vôstră fôia următoarele informa-
țiuni corecte, ce-mi iau voiă a Vi le da.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

AMINTIRI.

De: Sei cine.

III.

Anii sbor, ca clipele, scuturând ari-
pile — cum dice nemuritorul Eminescu
— și in sborul loră ducă ou sine in ma-
ne vecnicioiei și bucurii și întristării, și plă-
cerii și dureri de-opotrivă. Cine in copilă-
rie lui n'a fost stăpănit de dorul de a
ajunge intr'unu locu, intr'unu timpu, când
viața ni-se pare mai deslușită, mai aprôpe
de destinațiunea ei?

Idealul copilăriei mele erau școlile
din Blășiu. Doriam nespuse de mult a
sê înșelă la focolu sfânt alu altarului lu-
minei; la altarul, unde au servit și de
unde au eșit generații întregi de tineri ro-
mâni, și de unde întâiași dată a rêsunat
glănu redemptării nôtre naționale. Acosta
doriam cu atăt mai vêtos, că noi ti-
neri români, cari frecuentăm școlile ro-
mano-catolice din Alba-Iulia, eram prigoniți
la și formă. Erau la aceste școle doi pro-
fesor, ale căroră figură hunice și priviri

sêlbătice, nici odată nu-mi voră trece din
minte. De origine amândoi din munții Ciu-
cului, ei parcă anumit țineau sê dea stră-
lucită dovadă, că nu sunt capabili a se
înălța cătuși de puțin pe trêpta civilizației
și a umanității.

Intr'una din zilele ultime ale lui Au-
gust 1877, tata prinse boulenii la cară și
desu de dimineță am plecat la Blășiu.
Ca printr'unu farmeot, o schimbare funda-
mentală se făcu in viața mea sufletescă.
Incepeam sê vedu mai clar și sê înțelegu
mai bine lucrurile, ce-mi cădeau înaintea
vederii. Incurând școlă încep sê-mi devină
mai dragă, fiindcă era școlă românescă.

Scitutu este, că in vara anului 1877
sê petreceau mari și serioșe evenimente in
Europa orientală, pe câmpiile Bulgariei. Is-
buonise rêsboiulu ruso româno-turcu. Ro-
mâni din monarhia nôttră priveau ou ochi
de admirațiune și ou inimă scaldată intr'unu
sfântu entusiasmu cu frații loră de peste
Carpați, unde sabia lui Mihai și Stefanu
celu Mare începea sê lucescă érași. Văcă-
rescu ne desorie in modu admirabilu lupta,
ce se înșinșese între Ruși, Români și Turci.
După-ce guvernulu român a ruptu legă-

turile diplomatice cu Turcia și camerile au
proclamat independența României in 9/21
Maiu 1877, era învederat, că România va
avé sê între și ea in acțiune directă pen-
tru aș apêra interesele primejdute. In 20
Augustu 1877 armata română a și trecut
Dunărea pe la Siliștióra, înaintând din vic-
toriu in victoriă spre centrulu, unde vitel-
zulu Osmanu Pașă, refugiatu din Vidin,
lși concentră in Plevna și impregiurime mai
mult de 60,000 ostași.

Alături ou unu corp de armată ru-
sescu, Românii încep bombardarea redu-
telor Plevnei la 7 Septemvre 1877. Trei
sute-douăzeci guri de tună vêsau focu
asupra pozițiilor dușmane. Europa întrégă
privia ou ochi lacomi și plini de admira-
țiune vitejiile Românilor. Dina de 11 Sep-
temvre, acea „qi de sânge udă”, cum o
numesc nemuritorul Alexandri in „Peneșu
Curoanul”, avea sê reînălță de veoi virtutea
străbună desgropată din ruinele dela Baia
și Călugăreni. Românii atacă reduta Grivița
Nr. I ou vitejiă și curagiu mai pe susu de
minte omenescă. Ataculu fû teribilu. Redu-
ta însê era apêrată ou sêlbătăci de cătră
Turci. Românii isbescu asupra-i cu turbare,

dêr glônțele inimicilor îi seceră cumplitu.
In primul atac cadu môrte de eroi ma-
jorul Șonțu și căpitanulu Walter Mărașci-
neanu, ale căroră trupuri le-au răpit
Turcii și le-au spânșurat pe zidurile ce-
tății. Alu doilea și alu treilea asaltu, ou și
celu dintăiu, au rêmăsu fără succesu. Pier-
derile Românilor erau grozave. Două mii
și ou sută soldași români, între cari peste
50 ofișeri, căceau pradă morții sub șanșurile
blastămatei redute.

Spaima însê n'a prinsu putere asupra
vitejilor Români. Domnulu Carolu, co-
mandantul suprem alu oștirilor eliate,
ou fruntea încrețită de serioșe griji, dim-
preună ou marele duce Nic. Nicolaevici,
fratele Țarulu Alexandru II, compătimaou
ou regrete suferitele pierderi.

Sêra se apropia. Erau 6 1/2 ore, când
colonelulu A. Angelescu însarcină pe loco-
tenentulu-colonelulu Voinescu și pe căpita-
nulu M. Groza, sê-și stringă încodată rân-
durile pentru a face alu patrula atăou.
Pregătirile s'au făcutu in grabă și fără sgo-
motu. Batalionulu 2 de vênători și ou ba-
talionele 14 și 16 de dorobanși și 5 de li-
niă, dau năvală asupra redutei, in frunte ou

In 10 l. o. venindă dela câmp cu trăsura cu ună cală, Ioană Olteanu, fiul căsătorit al înărunțitului colectoră Mihail Olteanu, când a sosită în comună, vede de odată o cetă de omeni adunați la un loc, cari încep a arunca cu pietri asupra lui. Din vorbele lor, ce le schimbău mai multă șoptindă în întunerecul nopții, el înțelese atăta. că: „az éjfel kell hogy kitüntessük magunkat!“ (La nopte trebuie să facem ispravă). Din vorba loră a recunoscută Olteanu cățiva din ei, dăr vedendă, că nu e de glumă, căci pietrii sburau mereu asupra-i, a dată sbiciu călăriei și numai așa a putută soăpa.

Abia sosi acasă celă atoață cu larmă mare, pe când bătrânul Mihail Olteanu și soția lui Ioana cu 4 copii dormiau și éta că șosesce și oeta de sêlbatoc și încep a bombarda cu pietri casa. Bătrânul Olteanu, care aușise mai înainte, că a sosită fiulă sêu cu trăsura, i-a strigată sê slobodă călăria la pășune, la care poruncă feciorulă lui a răspuns: „Nu așa tată, oi vino afară, că o cetă de Unguri dau năvală peste noi!“ — „Ce dracul?“ strigă bătrânul și voiesce sê se scole de pe canapea, pe care era culoață. Atunoi aude la capulă lui ferăstra sfărîmându-se totă buoață, o piatră cade între canapea și părete, așa că sê nu fi fostă spatele canapelei înaltă, tocmai în capulă lă lovia pe bietulă bătrân. Bătrânul eșî îndată afară și strigă: „După ei Ione! Sê prindemă barem unul!“ Inșe n'au putută sê prindă, dăr au cunoscută pe cățiva.

Făcendă larmă mare, mai ou sémă Ioana, i s'a auțită gura pe la toți vecinii, și se strinse o mulțime mare de omeni în jurul casei, spre a-i lua în apărare. Inșe ce sê vede? Atăcătorii nu mai erau nicăiri. căci bunulă Dumneșeu i-a dărunită o ună dăr, prin care fôrte bine se soiu „kitüntetni!“ (distinge) — ou fuga.

In timpulă, pe când se sfătuiau Români, cum ar puté sê prindă măcară pe unulă din oeta hunică, éta că a duce „noigă-lă toca“ vre-o șapte velocipedisti, trecendă spre Ghirișu. Vêcendă-ni nise juri, cam ametiș, nu soiu de vinarșu sêu da fooulă necasului, că pentru „kitüntetés“-ulă Ungurilor, au trebuită sê-și pășescă Romănoșele, cu cari povesteau pe a porți, dice unulă din ei: „Măi fraților! Ire decă aș arunca bătă mea înainte rôtei, puté re-artece peste ea?“ La întrebarea aceta primă diferite răspunsuri, ou „da“ „ba“. Atunoi dice flăcăulă: „En sê valemă și aruncă așa numai din glumă bătă pe de desuptă înaintea rôtei unui velocipedist, pe care îlă călărea ună famosă Ungură din Turda. Gluma aceta a fostă de ajunsă spre a-i timbra pe Români noștri de „utonálló rablók“ (hoți de drum).

In 13 l. o. ne treșimă cu gendarmii în comună, cari au culesă cățiva Unguri, dintre cari pe doi, recunosendă, că ei au aruncată ou petri după Ioană și în ferestrii,

i-au arestată și pe ceilalți i-au eliberat. Dăr pe cătu au fostă de umani și blândi ou Ungurii prinși și arestați, pe atătu de barbari s'au purtată cu Români, jupăni dela putere. S'au apoață și fiindă străjile de nopte Tiganii, cari înocă se potă lauda, că ei suntă „ujmagyar“-i, i-au provocată strictă sê spună pe toți, ce numai a fostă suflare romănescă în nopte de 10 l. o. Bietulă „ujmagyar“ fricosă de fire a spusă ou căți s'a întelnit, încependă, de când apuse sôrele. Astfel le succese gendarmiloră de a aduna în 2 zile contină la Români, pe cari i-au arestată, dăr nu s'au mulțumită ou atăta, căci fiindă Români a trebuită sê-i escorteze sub baionete până la Turda, sê vedă Ungurii din Turda, că Valahii din Poiana suntă revoluționari.

Firese, că între țărani romăni escortați au fostă totă de aceia, cari n'au greșită nimenui nimicu, afară numai, că li-se socotesce ca greșelă, că s'au născută Români. Se vede, că și pe jupăni dela putere i-a ajunsă rușinea. că stringă atăția nevinovați de geaba; au încetată dăr cu escortarea și pe cei escortați i-au reținută din 13—15 Septemvre, fără de a asculta măcară pe unulă, afară de întrebările gendarmiloră. La aceștia „bravului“ locotenentă și-a dată totă silința, ca arestanții romăni sê fasioneze numai în limba maghiară, dăr nu i-s'a implinită dorința, căci Romănașii noștri au vorbită numai romănesce. Aceta a infuriată pe locotenentă, înocă a strigată ou versă hunică: „Megmutatom én nektek, hogy 2 hónap alatt minden oláh fog magyarul beszélni!“ (Vă voi arăta eu vouă, că în 2 luni făcare Valahă va vorbi unguresce) și apoi a părăsită loculă, lăsându-i pe mâna „bravului“ sergentă.

Aceta înocă și-a dată totă silința, ca sê erueze că n Poiană se află „agitatori valachi“. Așa a luată ou blăndețe pe ună june, Popa Ioană, unulă dintre „utonálló rablók“, arătându-i o sumă mare de bani și instruindu-lă sê fasioneze, că d-lă Vlăduț și capetenia agitatoriloră din Poiană, dăr bravulă Romăni i-a răspunsă ou fală: „Soii ce domnu! Eu sunt Romăni, Romăni și ou dreptate și ou frica lui Dumneșeu, decă pentru bani nu-mi vândă sufletul!“

După-ou nici locotenentului nici sergentului nu li-a succese a afla dela arestați, că în Poiană suntă agitatori, i-au predată fisolgabireului. Aceta nesoiindă cum sê-i espună la mai mare batjocură, i-au reținută neîntrebați până în 15 și 16 l. o., când apoi în 16, fiindă și de murturiă în Turda, într'ună șiră lungă i-a escortată prin mijloculă pieței la tribunală; judele investigatoră i-a scosă în 17 l. o. unulă câte unulă la ascultare, stărnindă sê fasioneze, că în Poiana, cine suntă „agitatorii valachi?“ Romăni toți într'o formă au fasionată, că în Poiana agitare în contra Maghiariloră nu este.

Intre altele ună arestantă, Hod rea

Nechita, fū întrebată de jude: „Măi, tu ești avută!“ La aceta răspunsă arestantulă: „Ba, domnule, e gazdă Dumneșeu!“ — „Ba ești gazdă, că ai și servitori! (Fiindu-i și servitorulă arestată) — „Am, domnule“, fū răspunsulă. — „Ai de grije, spune adevêrulă, că de nu, nu ai vite“. — „Atunoi, domnule, trebuie a istoriei, de cândă amă eșită dela s. biserică,“ — și după aceea a începută a istoriei.

Ună altă arestantă, ou numele Ioană Trimbițașă, a fostă întrebată: „Măi, pentru ce ai mânia asupra Ungurilor, când tu trăsescă ou pânea ungurescă“. — Ba, d-le, eu trăsescă ou pânea mea, și ungurescă n'am mâncată nici n'oiu mâncă, că dăr Dumneșeu e susă!“

Sigură, că judele și-a uitată, că nu dênșii le-a dată de mâncare bietiloră țărani.

Astfelă au urmată tôte întrebările, fără de a aminti măcară ună cuvântă de velocipedistă. — Ascultându-i pe toți, i-au eliberată până la altă ordină.

(Va urma.)

CRONICA POLITICA.

— 13 (25) Septemvre.

Foile unguresce din Budapesta se ocupă aprôpe tôte cu deschiderea dietei unguresce, care se face azi, Luni, 25 Septemvre. Foile guvernamentale se silesotă a presenta situaținea politică internă, ou fiindă destulă de limpedă în urma răspunsuriloră monarhului la deputațiunile din Boroș-Sebiș și Güns, și-și mângăe aderenții ou aceea, că guvernulă Wekerle va soi sê iese victoriosă asupra veletățiloră opoziției, care se pregătesce la ună atacă vehementă contra lui. Nu totă așa înșe oantă foile opoziționale. Organulă stângei extreme „Egyetértés“ dice între altele: „In genere, diferitele aparițiuni și întâmplări din trecutulă celă mai de aprôpe, cari au turburată așa de multă opiniunea publică, și cari se voră sperge în dietă; hărțile militare germane, agitațiunile nelinfrânate ale naționalitățiloră, arată evidentă, că guvernulă nu este cătu de puțină domnulă situaținei“. Organulă lui Horváth Gyula, „Magyar Hirlap“, aduce în numărulă de azi ună lungă articulă, care din incidentulă deschiderei dietei, critică aspru pe ministrulă președinte Wekerle, bănuindu-lă de slugărniciă față ou Viena și de slăbiciune față ou mișcarea naționiloră nemaghiare din Ungaria. La altă locă numita fôia dice, că partida independentă nu va face nici o interpelațiă în oestiunea agitaținei naționalitățiloră, va cere înșe dela guvernă, ca sê se declare, când va așterne dietei spre desbatere proiectulă despre cășetoria civilă.

*

Pare-ou ni e și scărbă a mai arăta ou cătu perfidiă și reutate umblă cercurile maghiare de a duce străinătatea în rătăcire

față ou îndreptățita mișcare a Romăniloră din Transilvania și Ungaria. Foile unguresce anunță o mișcare politică, ce-a spută dila aceste la Berlină, în care autorulă ei, ună Valahă ou mintea sănătoșă, constată, că Romăni de sub corôna S-tului Ștefană nu suntă de locă nemulțumiți; lort le merge strălucită de bine, se îmbogățescă și se cultivă în tôte libertatea sub scutulă liberali constitutiă unguresce. Poporulă — dice autorulă — n'are nici o plângere, numai inteligența, ajutată din afară, îlă așită și-lă sumuță contra statolă și-a naținei maghiare. Gravaminele Romăniloră suntă neîndreptățite, dispozițiunile constitutiiei maghiare se aplică față de ei ou tôte corectitatea și nu este adevêrită, că Maghiarii se nisuescă a stîrpi limba romănă. Este adevêrită — dice mai departe — că Maghiarii țintescă la supremațiă, dăr la aceta suntă și îndreptățiți, căci ei suntă o nație capabilă de cultură. In genere înșe guvernulă maghiară este fôrte blândă ou Romăni, mai blândă ca guvernulă germană ou Poloni. Cu tôte aceste înșe inteligența romănă din ținuturile Ungariei locuite de Romăni, lucră cu multă energiă pentru năirea tuturoră Romăniloră. Agitaținea aceta e primejdiosă pentru monarhia habșburgioșă și poté devei și mai periculă în casulă unui rășoiu european. — Aceta suntă în generală, aiurările „Valahului ou minte sănătoșă.“ Credemă, că e de prisoiă a mai pierde cuvinte pentru combateră minciuniloră susținute cu atăta nerușinare de nu soimă ce renegată à lă Moldovă Gergucz.

Mâna de — pace.

Telegrafulă ni-a adusă alaltăieri o soire de mare însemnătate: superbulă împêrată germană, Wilhelm II, s'a împăcată cu neîmpăcatulă Bismarck. Pe când autorulă germană parada la Güns, pe atunoi în Kissingen măniosulă întemeiatoră ală unițății germane, zăcea bolnavă; elă, amiculă și sfătuitorulă nemijlocită ală așesoruluiă tinerului împêrată germană, care decă de ani a guvernată Germania întremprejurări fôrte grele.

Scirea despre bcla acestei mari figuri în istoria diplomației moderne, a îndemnată pe Wilhelm II să-i adreseze o telegramă, prin care își exprimă regretele sale adănd, oferindu i totodată ună palată împêrătescă pentru așî căuta de sănătate într'o climă mai bună.

Pașulă aceta ală împêratului a fâcâtă o adăncă impresiă nu numai în Germania, oi și în străinătate. La prima privire s'a pără într'adevêră ova de necreșută, mă alesă, decă vomă avé în vedere, că între cei doi rivali sta deschisă ună abisă adăncă și nemăsurată. Principele Bismarck domnia înocă atunoi, când stăpânulă sêu de azi ocupă tronulă Germaniei. Cuvântulă lui era înocă decizitoră în concertulă europent,

majorulă Candiano Popescu. După o orăncenă și sângerôsă luptă pieptă la pieptă, Romăni, prin potopă de glonțe și asocășură de iatagane, urcă șanțurile și pētrundă în blăștămata redută, implântândă ou mândria drapelulă romănescă pe zidurile ei. Dăr, vai! In urma vitejiloră, cari uroaseră zidurile, 1300 dintre ei și 27 ofițeri zăcută pradă mortii în șanțuri și sub ziduri.

Vestea acestei mari victorii, sêvêșită de vitejii romăni, se lăpise ca fulgerulă în tôte unghiurile bătrânei Europe și ajunsese și la Biazău. La așulă ei, toți studentii, ou mică ou mare, amă eșită afară de oraș, pe „Câmpulă Libertății“, ca sê sêrbămă prin cântece de buoariă aceta „și de sânge udă“ si de strălucită gloriă romănescă.

Cine ar puté descrie entuziasmulă, de care erau cuprinse atunoi piepturile nôtre? O nobilă și măreță ideeă ne înfrăția pe toți, și amă fi dorită sê avemă și noi o Griviță, ca sê ne arătămă iubirea de nemă și de moșă. Festivitatea nôtă s'a petrecută în cea mai bună ordine și la sfêșitulă ei ni-amă împrășiată, ducendă fâ-

care din noi o scumpă și neuită suveniră în vieță.

N'amă aflată de prisoiă a aminti aici aceste momente, cari m'au făcută sê simță pentru autăiași dată, că mare este Dumneșeu în dispozițiunile sale, și că sfântă este datoră, ce ne legă pe toți, fără osebire de etate și sexă, de iubirea față de neamă și de luptă pentru idealulă, care ori cătu ar încerca dușmanii, nu-l voră puté sdrobi și smulge din sufletele nôtre.

Era în tōmna anului 1881. Aveamă o vacanță de trei zile, pentru culesă de vî. Mi-a venită minte cutezata ideeă, sê plecă acasă „per pedes apostolorum“, singură. Erau 5 ore d. a. când mi-am luată prietină bățulă și — la drumă băete. Aveamă sê facă o cale de celă puțină 7—8 ore. Timpulă era frumosă, cerulă senină. Abia căți-la nori se vedeau înălțându-se de după delurile de mēdă-nōpte. Apocată la drumă, iuțiam pașulă și-mi cântam marșuri, ca uritulă sê nu mă prindă. Abia făouă a șesa parte din drumă, când inserase. Pe drumă nu întelniamă, decătu, în mari depărtări, câte ună omă sêu câte-ună cară. Cerulă se învêlise spre apusă o ună strată

grosă de nori tomnateci. Luna răsărise, dăr par'ouă mai palidă, ca alte dăți. Cântam mereu, ou curajulă sê nu mă părăsescă.

Dorulă de casă și de ai mei mă ducea o ună farmecă de care rară se simte cuprinsă omulă singurită.

Ajunseu la malulă stângă ală Murășului. Mureșulă, aceta brău majestosă de argintă, care strătea în două părți olasiulă Ardeală, îlă aveam înainte ochiloră. Undele lui line păreau, că-mi dău sê stau puțină, sê-mi odihnescă trupulă deja obosită. Valurile blănde și majestose ale riuluiă imi spuneau par'ouă o poveste șgduitoare din zilele bătrâne, povestea luptei lui Mihaiu Vodă Vitezulă dela Mirășleu, și în povestea înduioșătoare a valuriloră auțiam par'ouă cum neîntrecutulă Mihaiu își îmbărbăta oștașii la luptă contra trădătoruluiă Basta. Părea, că vedă pe Mihaiu pierdendă luptă și, silită de trista nenorocire, cum sare ou fugarulă în valurile măhnite ale Mureșului, pentru-ouă trecendă pe altă țermă sê-și scape vieță. Dăriam par'ouă, cum generosulă animală se luptă ou valurile întăritate ale riului, ér pe Mihaiu ajunsă la țermă, cum scutură cōma credinciosuluiă sêu amică, care

l'a purtată de-atătea ori din victoriă în victoriă, cum îlă sărută, și-apoi îi dă drumulă sê mērgă liberă pe câmpia, ér marele stăpână, încăleocândă altă cală, cum ia drumulă spre Făgăraș. Istoria spune, că aceta armăsară frumosă peste mēsură, roibă înfocată de viață turoescă — dice Bălcescu, — a fostă dată în dără principeluiă Ștefă gismundă ală Ardealului, de Vincenzo, ocazele de Mantua. Dela Ștefă gismundă Bălcescu ajunse elă în stăpânirea lui Mihaiu, și aceta, după catastrofa dela Mirășleu, fâ lăsată pradă așteniloră lui Basta.

Răpită de reamintirea acestei lupte nenorocite, am esclamată atunoi ou istoriculă Bălcescu: „Mirășleu, Mirășleu! blăștămă asupra ta, locă de peire, locă afurisită. Că de sânge eroică sorbiși tu în aceta (26 Sept. 1600) pustiă! Aceta sânge în vomă isbândi... Ni-se cade a vērșă lacrimă amare asupra marei nenorociri din pămîntulă tēu... Vai, câte sperări frumoșe împlăși tu, câte proiecte mari ai nimicită, și afurisită!“

(Va urma.)

dér mai ales în marele imperiu, căruia în-
ceput i-a pus basă: el ținea încă în mână
ea sorții războiului și ai păcii. Bismarck
din creștetă până 'n tâlpi, era un poten-
tat dinaintea căruia tremurau milioanele și
a cărui privire cât de neînsemnată deran-
gea bursele mari, căci totă lumea se obi-
nuise a vedea în el nu numai trecutul,
dér chiar și prezentul și viitorul marelui
imperiu.

Și dimpotrivă: tinerul împărat al
Germanilor simțea în sine puterea și *voinea*
de-a governa. Ideile lui însă se isibiau de-ale
stetnicului credincios al antecesorului său.
El nu putea suferi pe Bismarck și trebuia
în orice preț să-i facă apa. I-a și făcut-o.
De aici se născu o luptă mare între cei doi
potenți superbi. Părea, că o împăcare e
imposibilă pentru totdeauna, și aceasta ou
câtă mai vârtosă, ca chiar în vâra acestui
împărat principele Bismarck folosii călătoria la
Kissingen, pentru a agita contra împăra-
tului său.

Și totuși s'a făcut! Se susține de unele
surse mari europene, că împăratul Wilhelm
nu și-a făcut pasul acesta de împăcare, la
îndemnul Majestății Sale monarhului nos-
tru, ér atele mai adăogă, că la acesta ar
fi contribuit și regele Saxoniei, dér mai
deci serioasă constelațiune politică în care
se află azi Europa.

Oricum ar fi, împăratul german a
dat, prin acesta, dovadă de multă matu-
ritate politică, căci prea penibilă era situa-
țiunea produsă prin împrejurarea, că popo-
lul german nu-i convenia de loc să se
vedă pusă sub obroc o parte a gloriei
naționale germane personificată în Bis-
marck.

Nu se știe încă cu totă siguranța,
dacă împăcarea acesta e desăvârșită. Popo-
lul german însă va primi cu multă sa-
tisfacțiune și bucurie chiar și numai o apro-
piere platonice între cei doi aleși ai lui, și
nu e mai puțin adevărat, că deocă împă-
carea a întins mână, bătrânul Bismarck
va mai slăbi și el din pretențiile sale la
conducerea arbitrară a treburilor statului
german.

Stările din Austro-Ungaria.

(Fine.)

La 18 Augustă recentă, stradele
Pragei erau percorse de bande iritate, cari
întrungeau și mângiau vulturii imperiali.
Atunci se reliază campanii cu această miș-
care. Meetinguri numeroase de țărani se
convoacă aproape pretutindena și ca și di-
lele acestea, la Lougete aclamă pe d-lă
Gregor și strigă în contra împăratului.
Vârto, națiunea întrégă se ridică. Intre
dele de împrejurări aniversarea dela 12
septembrie a devenit specială îngrijitoare.
Pentru evitarea disordinelor, ca cele dela
18 Augustă, consiliul municipal al Pragei,
compus în majoritate de Cehi bătrâni, a
impus ou prudentă propunerea făcută de
Cehii tineri de a serba această aniversare.
Cu toate acestea, îndată ce a fostă cono-
scută rezoluțiunea consiliului, o manifestațiune
să a avut loc înaintea casei prima-
rului și a trebuit să întrevină poliția, ca
să împărăscie mulțimea.

Dilele următoare a trebuită întărite
garmoniile din Praga și din Brunnet, și
deci în Boemia este ordine, această se pte
mulțimi batalionelor suplimentare.

Acosta este o situațiune foarte precară,
care nu s'ar pute prelungi. De-altminteră
pe lângă toate predicările eronate și inte-
nate ale unor diare germane, Cehii ti-
neri voră ședă ierna această în Reichsrath
ou hotărârea de a face opozițiune înfocată
gvernului. Hotărârea această face a pre-
cipu nu numai violente furtune parlamen-
tare, dér pare a fi foarte amenințătoare pentru
statul Taaffe. Nu se pte vedea într'ade-
văr din care parte ar pute afla spriginulă,
de care are lipsă pentru de a pute con-
duce guvernarea. Deocă se întorce spre
partida germană, riscă de a deslănțui re-
voluțiunea în Boemia. De altă parte a face
concesiuni în favorul Cehilor pare a fi
o imposibilitate între împrejurările actuale.
Cu toate acestea, în măsura, în care în
Viena se prelungește rezistența față cu re-

vindecările partidei naționale din Praga,
esigențele d-lui Gregor și a partidei sale
devin mai presante, mai estinse.

Etă în ce dificultăți nedeslegabile au
adus imperiul austriac *egoismul maghiar*
și politica de scurtă vedere a bărbaților
de stat din Budapesta. Din Boemia până
la Ardelt și din Istria până în Galiția, na-
ționalitățile, cari își simțu puterea loră,
se unesc și se aliază în contra maghia-
rismului și a germanismului. Regimul e-
cepțională, ală cărora obiectă suntă ele,
nu le va pute contrasta timp îndelun-
gat și atunci? Răspunsul e foarte simplu:
Germanii Austriei și Maghiarii din Un-
garia nu suntă la olaltă, decât 17 milioane;
cele-alte popore ale imperiului formeză
totală 24 milioane. Luptă nu este egală,
aceste din urmă voră triumfa. Numai că
acosta va fi dislocațiunea Austriei în locul
evoluțiunei, de care visa Palaky. Federa-
lismul ar fi fostă pentru imperiu o pace
ca și în Elveția, unde Italianii, Germanii și
Francesii trăsese la olaltă în concordiă.
Ungurii au voită din contra să fundeze o
„mare Ungaria“, ei voră purta consecințele
orbiei loră, dér din nenorocire voră trage
în ruina loră și pe Austria, pe care ar fi
trebuit și ar fi putut s'o reinvie aplicând
rasseloră celorlalte ideile libertății, cărora
ei le mulțumescă reinvierea loră dela
1867.

Matinee-ul societății „Crucea-Roșie“.

Fia din cauza puterilor bune, cari
s'au dat binevoitorul concursă, fia din
causa scopului de binefacere, seu arangiarea
fericită a unui matinee-u mai puțin obi-
cunuit pe la noi, destulă ou sala Otelului
Centrală cu multă gustă decorată, din cari
decorații fresce n'a lipsită nici insemnul
Crucea-roșie — a fostă îndesuită de-un
publică numerosă și distinsă.

Inceputul alesului programă l'a fă-
cută corul bărbătesc ală reuniunei „Da-
lară“, cu melodișă piesă „Dalunnepea“
de Carol Tern, condusă de d-lă dirigentă
Iaschik și cântată cu precisiune și nuansare
frumosă.

A urmată prelegerea foarte interesantă
o protopresbiterului evang. săsescă din
orașul nostru d-lă *Francisc Obert*, asupra
„simțului național“. D-lă Obert fiindă in-
vitată de Societate a ținș o prelegere, și-a
alesă această temă, pe care a tractat-o ou
multă pătrundere, ou multă cunoștință și
ou multă spirită, arătândă fazele de de-
voltare istorică ale simțului național, care
predomină secolulă nostru, dér oferă adă
încă, mai multe părți umbrșe, decâtă lu-
minșe. Distinsul conferențiară a desfă-
șurată în modă elocuentă marea însemnă-
tate a simțului național pentru dezvoltarea
și progresul poporeloră, a arătată, că elă
se întemeiază în imboldul neînvingibilă
ală poporeloră de a trăi și a se desvolta
în deplină libertate, cultivândă limba și
cultura propriă națională, și că aceia pco-
tuesc în contra sfîșnirii libertății popo-
reloră, cari nisuesc a da stateloră o or-
ganizațiune, ce împiedecă libera loră desvol-
tare națională. Ținta progresului stateloră
și a poporeloră trebuie să fia, că delătu-
rându-se toate digresiunile, esecșele și abusu-
rile simțului națională bolnăvicioșă, să se
aducă la valoare adevărată însemnătate a
lui pentru fia-care poporă, printr'o frățescă
conclurare a tuturoră factoriloră culti și in-
telepti din simlul loră. Prelegerea d-lui
Obert, viu și sgomotosă aplaudată, a deș-
teptată în noi dorința de a-o pute publica
în totă estensiunea ei, ca o lucrare valo-
rosă și foarte instructivă.

Ală treilea numără din programă îlă
avă D-ra *Irena de Brennerberg*, eminentă ar-
tistă Brașovenă, care ou câtă o ascultăm
mai multă, ne atrage și mai multă simpatia
și admirațiunea. Concertul pentru violină
de „Vieuxtemps“ l'a executată ou atăta
virtuositate, încată și criticulă celă mai
severă, n'ar mai avé nimic de și-ă. Ele-
ganța mănărei arcușului, simțul ou care
cântă și interpretază ori și ce piesă, te
răpesc. Publiculă a aplaudat-o foarte viu și
sgomotosă rechiamând-o de repetite ori.

Artistei, care după multe aplause a mai
adausă o piesă scurtă, i s'a oferit un
frumos coșuleț de flori.

Cele două cântece, unul de Dima,
„Sequidilla“, ér celă-altă de Lassen, „Som-
merabend“, pe cari le-a cântat distinsul
nostru baritonistă, d-lă *N. Popovici*, ne-au
dată din nou ocașiune să-i recunoșcem
aptitudinea. D-lă Popovici cântă ou multă
simță, are o predare unică în felul său,
care te satisface, ér tonurile line și dulci
ale vocii sale șie se le contopescă unul
într'altulă. Cântărețulă a fostă viu și re-
pețită aplaudat.

Cu acesta s'a terminată interevantulă
Matinee-u, care lăsă publiculă mulțumit.
Nu mai puțin mulțumită va fi și societatea
„Crucea-Roșie“, care l'a arangiată, și care
a avută un rezultată materială câtă se
pote de bună.

SCRIRILE ȘILEI.

— 13 (25) Septembrie.

„Atentatorulă“ dela Boosigă. „Arad és
Videke“ scrie următoarele referitoră la „aten-
tatorulă“ dela Boosigă: Ună cantonieră dela
calea ferată a recunoscută, că cele trei șu-
ruburi, cari lipsiau dela încopoierea șine-
loră, au fostă trase de elă, dér nu ou scopă
ca prin acosta să atenteze contra persoanei
Majestății Sale, ou pentru-ou să înlocușcă
șuruburile roșe ou altele. Elă însă și-a ui-
tată ou totulă de șuruburile șose. — Ce
dăce acum „Magyar Hirlap“? Mai susținé-va
orbișă și acum, că „Valahii“ au voită să
nimicescă pe „regele maghiar“ și pe mi-
nistri unguri?

Kulturregylet fără capă. F. M. K. E. din
Ungaria superioară, în adunarea sa ținută în
T. St. Martin, și-a alesă de președinte pe
unul dintre cei mai bogăți magnați, pe
d-lă conte Ștefan Károlyi. Pe câtă de
mare a fostă însușirea la alegerea lui,
pe atătă mai mare este acuma deprimarea
în cetele „patrioților“. D-lă Károlyi n'a
primită alegerea. Deputațiunei, care i-a
dată de șire, că e alesă contelea răspunsă,
că nu pte să primescă din cauza sanetații
sale sdrancinate.

Supărare patriotică. „Magyar Hirlap“
a căpătată la mână o „boletă“ de vamă din
Brașovă, pe care era textă nemșesă și
numele orașului tipărită: „Kronstadt“ Sa-
vanții dela „Magy. Hirl.“ dău, că autori-
tățile din Brașovă ar trebui să învețe odată,
că Kronstadt unguresc se chiamă *Nagy
Seeben* — (Sic!)

Cum se lășescă minciunile! Este intere-
santă a se șie cum o minciună, și încă din
cele mai obraznice, se lășescă în totă lumea
pe calea pressei. Minciuna lui „Magyar
Hirlap“ ou „atentatulă dela Boosigă“ a fostă
reprodusă de 35 mari diare franceșe, de 10
englese și totă atâtea germane din Ger-
mania, afară de diarele din Austro-Ungaria,
cari s'au ocupată toate ou această produsă
monstruosă ală unoră creeri unguresc
scritișă.

Anuarulă universității din Bucuresci.
D-lă Titu *Maioreșcu*, rectorulă universității
din Bucuresci, a luată deciziunea de-a pu-
blica ună anuară ală acestei universități dela
înființarea ei și până adă.

Bușii și Francesii. Din Parisă se tele-
grafiază, că ambasadorulă rusă, Mohrenheim,
a primită comitetulă pressei pentru recep-
țiunea marinariloră ruși. Elă a declarată,
că visita escadrei ruse, care fusese d-ă
de Țarulă, are ună scopă bine definită;
ea va constitui ună mare actă istorică, însă
impresiunea produsă va fi ou atătă mai
mare, ou câtă populațiunea va înlătura
ori-ou manifestațiune în limbăgiu. — Con-
siliulă comunală din Parisă a votată ună
credită de 350,000 franci, pentru sêrbările
în onorea ôșpetiloră ruși. A mai decisu, că
să ofere admiralului Avelane o statuă, re-
presentândă pacea înarmată, și a se pune
o placă comemorativă a casei locuite de
Turgheneff.

Espulsare. Directorulă foii umoristice
„Sufletulă Maichii“ din Bucuresci, a fostă
citată dălele acestea, — după cum scrie
„Adevărulă“ — la procuratură, unde i s'a
spusă, că deocă nu va sista aparițiunea foiei
sale, va fi espulsată diu țeră. Directorulă
acestei foi e, precum se spune, d-lă Adriană
Cașolțană.

La biserică română din Parisă a fostă
numită de preotă superioră Prea Cuvioșă
Sa Protosincelulă Meletie Dobrescu, licen-
țiată în teologiă, în loculă titularului Eco-
nomulă Ionă Severină, rămasă în dispo-
nibilitate.

Tractatulă de comerț austro-rusă.
Răspunsulă guvernului rusă la propuneri
Austriei pentru încheerea unui tractat de
comerț, a sosită la Viena. Răspunsulă ar
conține dispozițiuni atăt de favorabile,
încată ou toate dificultățile laterale, înche-
erea unui arangimentă pare iminentă. Se
dăce că Rusia ar fi făcută concesiuni mari
Austriei, ou condițiunea de a scădea exor-
bitantă de multă taxele vamale și de drumă
de feră pentru cerealele sale, spre a le pute
străcura, prin Austria, în Germania și a pa-
raliza ast-felă toate măsurile Germaniei dic-
tate de războiulă vamală, ce există între
Rusia și Germania.

Biblioteca centrală din Bucuresci a
fostă cercetată în luna lui Augustă de
247 de cetitori, cari s'au folosită de 322
cărți. Mai cetite au fostă periodicele și
diarele, în numără de 54, după aceea istoria
și cronologia 41. Din științele sociale nu
s'a întrebuintată nici ună opă.

Flota englesă la Fiume. Lui „Magyar
Hirlap“ i-se telegrafiază din Fiume, că to-
tuși flota englesă va visita Fiume pe la
mijloculă lunei viitoare. Din incidentulă
acesta va face o vizită și celoră trei
porturi austro-ungare: Triestă, Pola și
Fiume.

Eymen. Baronulă *Leonida Popp*, con-
siliere intimă ală Majestății Sale, locote-
nentă de mareșală și soția sa baronessa
Teresia Popp, anunșă căsătoria ficei loră
baronessa Emilia Friderica Popp-Milosșe-
vich ou d-lă Emilă Kramolin. Cununia se
va celebra la Szegszárd în 24 Sep-
temvre.

Literatură.

A apărut.

Lumea ilustrată, Nr. 24 ou următo-
rulă sumară *Textă*: Don Ramiro, după
Heinrich Heine, de A. Steuermann — dela
Iasi. În arena leiloră (nuvelă); Nopte de
Iunie (poesie), de Const. Ghindă; Sub bolta
peșterii bandițiloră (poesie), de J. dela Ca-
lafată; Boii lui Păcală (fragment) de P.
Dulfu; Distichuri, de Sextiliu Pușcariu;
Mitropolitulă Silvestru Morariu Andrievič
(biografiă) de Mihailă Canianu; Fără nume
și fără părinți, (scenă din Siberia), de Pro-
perțiu; Iubite mele (poesie), de Soorata
Georgescu; Dr. Vasile Lucașu (biografiă);
Propășirea intelectuală dela 1822 — 34, de
A. D. Xenopolu; Căra de apă (urmare);
Baile Mariebad; Diu Dobrogea (poveste),
de Gr. D. Andronescu; Împăratulă și lă-
custele (poveste). *Ilustrațiuni*: Urmărișă de
Hun, tac. de Delag; Mitropolitulă Sil-
vestru Morariu Andrievič; O furtună pe
insula Bornholm, tablou; Dr. Vasile Lu-
cașu; Agar și Ismail în pustă; Marienbad;
Supliment: cânteculă din urmă, de Achim
de Arnim.

Plană de învățământă pentru limba
română la marele gimnasiu gr. or. română
din Brașovă; lucrata, în conformitate ou
planulă statului și provăcută ou instrucțiună,
— de Virgilă Onișă, profesoră de limba și
literatura română. Tipografa A. Mureșiană,
Brașovă.

Dr. Sterie N. Ciurcu

Viena, IX Pelikangasse 10.

Cabinetă de consultațiune ou cele-
britățile medicale și ou specialiștii dela
facultatea de medicină din Viena.

Consultațiuni și prin corespondență.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoră responsabilă: Gregoriu Maioră.

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Septembrie 1893.

Renta ung. de aur 4%	116.20
Renta de corone ung. 4%	94.—
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.—
" " " " argint 4 1/2%	100.25
Oblig. " " " de ost. I. emis.	121.75
Bonuri rurale ungare.	95.—
" " croate-slavone.	98.75
Imprum. ung. cu premii.	150.25
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	142.25
Renta de hartie austr.	97.45
" " argint "	97.10
" " aur "	119.50
Losuri din 1860	145.—
Actii de-ale Băncii austro-ungar.	983.—
" " " ung. de credit.	413.75
" " " austr. de credit.	337.—
Napoleonori	9.98
Mărci imp. germ.	61.85
London (lire sterlinge).	125.85
Rente de corone austr.	96.70

Avis

Am aflat de bine, a incunostiinta On. publicu romanescu si cu deosebire vechia mea clientela, ca stirea lătită, ca și când eu m'așu ocupa de prezentu numai cu afacerile Filialei „Albina,” alu carei consulentu am onore a fi dela infiintarea ei in piata Brașovului și până astăzi, și nu a-și mai primi și alte reprezentări — nu e adevărată, Făcându deci acesta cunoscutu, me rog a fi și in viitoru onoratu, cu încredere in ori-ce cause procesuale promitându On. publicu cea mai promptă și solidă îngrijire a proceseloru concređute.

Cu deosebită stimă
Iosif Pușcariu,
advocatū publicū.

235,2—5

Cursul pieței Brașov.

Din 25 Septembrie 1893.

Banconote rom. Camp.	9.92	Vënd.	9.98
Argintu român.	9.85	"	9.95
Napoleon-d'ori	9.94	"	10.01
Galbeni	"	"	"
Ruble rusesol	"	"	"
Mărci germane	61.50	"	62.—
Lire turcesol	"	"	"
Scris. fonc. „Albina,” 6%	"	"	"
" " " 5%	101.—	"	102.50

SCHLICK Turnătoria de feru și fabrica de mașini
SOCIETATE PE ACTII IN BUDAPESTA

FABRICA ȘI BIROULU CENTRALU: VI., Kulső väci-út
BIROULU IN ORASU ȘI DEPOSITULU: VI., Podmaniczky-utca 14,

Filiala depositului: VIII., Kerepesi-út 77 sz.

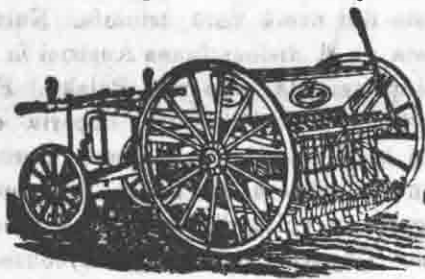
Garnituri de treieratu cu aburu și cu vârtejū (Göpel),
mai departe

Pluguri cu 2 și 3 feare patent. SCHLICK

distinse cu mai multe premii din cele
mai mari

Pluguri Rayol patent,

Pluguri cu unu feru sistemulū Rayol,
originale Schlick și sistemū Vidats.
Unelte pentru lucrarea pământului,
grape și spărgători de bulgări.

Mașini de semănatu in rânduri „HALADAS,” patentate Schlick.

și toate mașinele agricole.

Mori pentru curățitulū cerealeloru, mașini pentru prepararea nutrețului, mori pentru uritū.

Mașini originale americane pentru legatū snopii și mașini pentru cositulū bucatelorū, mașini de cositū érba, drumuri de feru transportabile pentru câmpu etc.

Prețurile cele mai estine. — Condițiuni favorabile pentru plată.

Prețuri-curente la cerere gratis și franco.

20—20.

Curată reciprocitate. — Fără acționari.

Totu venitulū revine celorū asigurați.

Celū mai mare și bogatū institutū
de bani din lume.

Fondulū de asigurare
907 milioane
franci.

The Mutual
Societate de asigurare pe viața din New-York
fundată 1843.

Asigură viața
după modalitățile cele
mai diferite și mai fa-
vorabile.

Cu prospecte și cu cele mai bune
informațiuni servește:

Subdirecțiunea Ardelenă seu agentura principală locală
Brașovū, ulița Neagră Nr. 45.

23—*

ABONAMENTE

la „GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețulū abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe unū anū.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe unū anū.	40 fr.

**Abonamente la numerele cu data
de Duminecă.**

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anū.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anū.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facū mai ușorū și mai repede prin
mandate postale.

Domnii, carī se vorū abona din nou, sē binevoiescā
a scrie adresa lămuritū și a arāta și poșta ultimā.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

INSTITUTULU DE CREDITU
ȘI DE ECONOMII

„ALBINA”
FILIALA BRAȘOVU,

Cheque-Conto
la poștă
Nr. 505.

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungar.

primesce depunerī spre fructificare pe lângă
4 1/2 % și plătesce însași darea de venitū pentru ele.

Escomptează cambiū cu interese dela 5 1/2 în sus;
Acordă împrumuturi pe ipotece, până la jumătate a valōrei
lorū cu 6 %;
Lombardează efecte și monete, acordându 85 % din valōrea
de curs, și

Giuaerii și mărfuri acordandū 2/3—3/4 a valōrei lorū ca
împrumutū, cu procente dela 5 1/2 în sus,

Cumperă și vinde efecte. Valute și devise cōtate la bur-
sele din Budapesta, Viena și Bucuresci după cursulū dīlei,
recomandându mai alesū pentru plasări de capitalii diferitele efecte române,
carī pe lângă cea mai mare asigurantă ofer unū produsū de peste 5 %, și
carī sē află totdeauna de vëndare la cassa institutului in Brașovū;

Efectuesce sub cele mai ieftine condițiuni plăți și încassări
și eliberează asemnate asupra tuturorū piețelorū, mai ales din
România;

Rescumperă fără nici o detragere cupōne, le escompteză naintea sca-
denței lorū și cumperă cu cele mai bune prețuri cupōne dela efecte române;
Îngrisesce in comisiune ori și ce transacțiā ajutatā fiindū de legăturile
oe le întreține cu firme de rangul primū in Budapesta, Viena și Bucuresci,
de a putea servi clientelei sale in celū mai culant și folositorū modū;

Dă cu chiriā magazine și locuri de depou pe teritoriulū seu alături
cu gara reg. ung. de stat și legatū cu acesta cu două cail ferate, Strada
Gării Nro 45, și in fine

Face asigurări asupra vieței omului, ca reprezentantā
a societății de asigurare „EQUITABLE” din New-York, după condițiunile
avantajoase ale acestei societăți, in toate combinațiunile.

Biroul: piața, tîrgulū botelorū Nr. 22, etagiulū I.

Ōre de oficiu: 1/2—1/2, ōre de cassa: 8—1.

47—*

**Sosirea și plecarea trenurilor
in Brașov.**

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașovū la Pesta

Trenulū mixtū: 5 ōre 10 min. dimineața.

Trenulū accel.: 2 ōre 45 min. după am.

Trenulū de persoane: 7 ōre 43 min. sēra.

2. Dela Brașovū la Bucuresci:

Trenulū accel.: 5 ōre 15 minute dimin.

Trenulū mixtū: 11 ōre inainte de amēđi.

Trenulū accel.: 2 ōre 19 min. după am.

3. Dela Brașovū la Zērnesci:

Trenulū mixtū: 9 ōre 5 min. dimineața.

Trenulū mixtū: 3 ōre 16 min. după am.

Trenulū mixtū: 9 ōre 25 min. sēra.

Dela Brașovū la Ch.-Ogorheiu.

Trenulū de persoane: 5 ōre 46 min. dimin.

Trenulū mixtū: 8 ōre 50 minute a. m.

Trenulū mixtū: 3 ōre 10 min. după am.

Sosirea trenurilor in Brașov

1. Dela Pesta la Brașovū:

Trenulū de persoane: 8 ōre dimineața.

Trenulū accel.: 2 ōre 9 min. după am.

Trenulū mixtū: 10 ōre 25 minute sēra.

2. Dela Bucuresci la Brașovū:

Trenulū accel.: 2 ōre 18 min. după am.

Trenulū mixtū: 7 ōre 1 minute sēra.

Trenulū accel.: 10 ōre 17 minute sēra.

3. Dela Zērnesci la Brașovū.

Trenulū mixtū: 6 ōre 10 min. dimineața.

Trenulū mixtū: 1 ōrā 14 min. după am.

Trenulū mixtū: 8 ōre 10 min. sēra.

4. Dela Ch.-Ogorheiu la Brașovū.

Trenulū de persoane: 8 ōre 18 min. dimin.

Trenulū mixtū: 1 ōre 49 min. după am.

Trenulū mixtū: 6 ōre 56 min. sēra.